

Wiek średni

Tam, gdzie wrócić nam nigdy nie dadzą –
w wiosnie życia, w dzieciństwie odległym –
po dawnemu się śmieją i płaczą,
wierząc w to, że przyłyną okręty.

Wiek na powrót nie wyda pozwoleń –
a tam trawy niezmięte na łąkach,
Penelopa w wyblakłym kretonie
wciąż na brzegu mnie dawnym wygląda.

Siedzi, dłońmi objąwszy kolana,
w stronę zorzy spojrzenie jej płynie,
nieruchoma i tak nietykalna,
jak motylek, co uwiązał w bursztynie.

Средний возраст

А где-то там, куда нам не вернуться
В далеком детстве, в юности, вдали,—
По-прежнему ревнуют, и смеются,
И верят, что придут корабли.

У возраста туда не отпроситься,—
А там не смяты травы на лугу,
И Пенелопа в выгоревшем ситце
Всё ждет меня на давнем берегу.

Сидит, руками охватив колено,
Лицом к неугасающей заре,
Нерукотворна, неприкосновенна,—
Как мотылек, увязший в янтаре.

1962

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Lilah, dodano 12.09.2020 06:30

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.